

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.128 van 23 december 2002
in de zaak A. 130.537/IX-3635.**

In zake : de NV FORTUNAE PATER FAMILIAS,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. MARTENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koloniënstraat 11

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Financiën,
2. de Commissie voor het Bank- en Financiewezen,
die woonplaats kiest bij
advocaten X. LEURQUIN en P. DE MAEYER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 390, bus 12.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV FORTUNAE PATER FAMILIAS op 17 december 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Financiën van 9 december 2002 waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen van 21 oktober 2002 houdende gehele herroeping van verzoeksters vergunning als beleggingsonderneming, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 17 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 2002, om 11.15 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaten B. MARTENS en M. SCHURMANS, die verschijnen voor de verzoekende partij, van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaten J. JACUBOWITZ en P. DE MAEYER, die verschijnen voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Commissie voor het Bank- en Financiewezen aanvoert dat zij buiten de zaak moet worden gesteld; dat dit ter zitting wordt beaamd door zowel verzoekster als de eerste verwerende partij;

Overwegende dat de Commissie voor het Bank- en Financiewezen niet de steller is van de voornoemde bestreden beslissing; dat de bestreden beslissing als gevolg van het uitputten van het georganiseerde administratieve beroep in de plaats is gekomen van de beslissing van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen, zodat die partij buiten de zaak wordt gesteld;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster, de NV FORTUNAE PATER FAMILIAS, is een beleggingsonderneming in de zin van de wet van 6 april 1965 inzake de secundaire markten, het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en de beleggingsadviseurs (hierna de wet van 6 april 1995), die vergund werd op 19 augustus 1998.

1.2. Met een brief van 28 maart 2002 meldt de Commissie voor het Bank- en Financiewezen (hierna CBF) aan verzoekster dat zij beslist heeft om

“overeenkomstig artikel 104 van de wet van 6 april 1965 (...) een hersteltermijn toe te kennen die verstrijkt op maandag 15 april 2002” waarbinnen de vennootschap een aantal herstelmaatregelen moet hebben genomen.

1.3. In haar brief van 30 april 2002 schrijft de CBF aan verzoekster wat volgt :

“(…)

Gelet enerzijds op het verhogen van het eigen vermogen tot net boven het wettelijk minimum, maar anderzijds op de vele onduidelijkheden die overblijven qua aandeelhouderschap, bestuur, effectieve leiding en financieel plan heeft de Commissie beslist de vennootschap met toepassing van artikel 104 van de wet van 6 april 1995 een bijkomende termijn toe te kennen die verstrijkt op vrijdag 31 mei 2002 waarbinnen de vennootschap de volgende maatregelen moet hebben genomen :

- zij moet aantonen dat zij overeenkomstig artikel 67 van de wet van 6 april 1995 beschikt over geschikte aandeelhouders die het gezond en voorzichtig beleid van de onderneming niet in het gedrang brengen;
- de effectieve leiding van de vennootschap moet overeenkomstig artikel 60 van de wet van 6 april 1995 toevertrouwd worden aan ten minste twee natuurlijke personen die over de gepaste professionele betrouwbaarheid en passende ervaring beschikken. Dit meervoudige orgaan dient de continuïteit inzake de leiding van de vennootschap te kunnen verzekeren;
- de vennootschap dient overeenkomstig artikel 62 van de wet van 6 april 1995 te beschikken over de passende boekhoudkundige en administratieve organisatie;
- de vennootschap dient haar financieel plan voor de komende drie jaar te onderbouwen met gegevens die de haalbaarheid ervan geloofwaardig maken. Uit dit financieel plan dient bovendien te blijken dat de vennootschap over voldoende middelen zal beschikken om haar organisatie op professionele wijze uit te bouwen.”.

1.4. Op 29 april 2002 worden 700 van de 1050 aandelen van de NV FORTUNAE PATER FAMILIAS overgedragen aan Jacques VERHELST, wiens echtgenote zelf de 350 overige aandelen bezit.

1.5. In haar brief van 10 juni 2002 aan verzoekster schrijft de CBF onder meer wat volgt :

“(…)

Gelet op de belangrijke wijzigingen in de aandeelhoudersstructuur, kapitaalstructuur en financiële vooruitzichten, alsmede rekening houdend met de verplichting om de tweehoofdige effectieve leiding te herstellen, heeft de Commissie beslist de vennootschap met toepassing van artikel 104 van de wet van 6 april 1995 een bijkomende termijn toe te kennen die verstrijkt op 19 juli

2002 waarbinnen de vennootschap de volgende maatregelen moet hebben genomen :

(...)

- zij moet kandidaten voordragen voor de functie van afgevaardigd bestuurder van de vennootschap teneinde de effectieve leiding aan ten minste twee natuurlijke personen te kunnen toevertrouwen.”.

1.6. In haar brief aan verzoekster van 2 augustus 2002 meldt de CBF vervolgens onder meer :

“(…)

Gelet op de maatregel die de vennootschap heeft genomen om een structurele oplossing te bieden voor het tekort aan eigen vermogen, alsmede rekening houdend met de verplichting om de tweehoofdige effectieve leiding te herstellen en de gesprekken die de vennootschap hiervoor met de voorgedragen kandidaat-afgevaardigde bestuurders zal voeren, heeft de Commissie beslist de vennootschap met toepassing van artikel 104 van de wet van 6 april 1995 een bijkomende termijn toe te kennen die verstrijkt op 30 september 2002 waarbinnen de vennootschap kandidaten dient voor te dragen voor de functie van afgevaardigd bestuurder teneinde de effectieve leiding aan ten minste twee natuurlijke personen te kunnen toevertrouwen. De vennootschap dient hiervoor in de maand augustus met de voorgedragen kandidaten concrete gesprekken te voeren en de diensten onverwijld op de hoogte te brengen van het resultaat van deze gesprekken. Tevens dient zij de diensten van de Commissie concrete informatie te verschaffen over de beroepservaring van de reeds voorgedragen (en eventueel nieuwe) kandidaten teneinde de diensten in staat te stellen hun professionele eerbaarheid en passende ervaring te onderzoeken.

De Commissie wenst de vennootschap in te lichten dat indien tegen de vooropgestelde datum geen kandidaat met de gepaste professionele eerbaarheid en passende ervaring werd voorgedragen, zij na afloop van deze hersteltermijn kan beslissen om in oktober 2002, met toepassing van artikel 104, §1, 4° van de wet van 6 april 1995, de vergunning geheel te herroepen.

(...).”.

1.7. Op 17 september 2002 laat de CBF aan verzoekster onder meer het volgende weten :

“Wij verwijzen naar ons schrijven d.d. 2 augustus 2002 en een recent telefonisch onderhoud aangaande de beslissing van de CBF om aan de vennootschap een hersteltermijn toe te kennen die verstrijkt op 30 september 2002 waarbinnen de vennootschap een geschikte kandidaat dient voor te dragen voor de functie van afgevaardigd bestuurder teneinde de effectieve leiding aan ten minste twee natuurlijke personen te kunnen toevertrouwen.

De vennootschap dient bijgevolg de komende dagen de diensten op de hoogte te brengen van de kandidaat die zij wenst voor te dragen om deel te nemen aan de dagelijkse leiding van de beleggingsonderneming. Teneinde de diensten van de CBF in staat te stellen de vereiste professionele betrouwbaarheid en passende ervaring van de voorgedragen kandidaat te onderzoeken,

verzoeken wij u ons concrete informatie (curriculum vitae, beroepservaring, attest van goede zeden) over de kandidaat te bezorgen alsmede deze laatste te vragen zo spoedig mogelijk een onderhoud met ons te laten vastleggen.

Wij wensen u eraan te herinneren dat indien de vennootschap binnen de voornoemde termijn geen kandidaat met de gepaste professionele eerbaarheid en passende ervaring voordraagt, de Commissie kan beslissen om in oktober 2002, met toepassing van artikel 104, §1, 4° van de wet van 6 april 1995, de vergunning geheel te herroepen.
(...)”.

1.8. Volgt dan op 8 oktober 2002 opnieuw een schrijven vanwege de CBF aan verzoekster met de volgende inhoud :

“Wij verwijzen naar ons schrijven d.d. 2 augustus 2002 aangaande de beslissing van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen om aan de vennootschap FORTUNAE PATER FAMILIAS NV een hersteltermijn toe te kennen die verstrijkt op 30 september 2002, waarbinnen de vennootschap geschikte kandidaten dient voor te dragen voor de functie van afgevaardigd bestuurder teneinde de effectieve leiding aan ten minste twee natuurlijke personen te kunnen toevertrouwen.

De Commissie heeft tijdens haar zitting van 7 oktober 2002 kennis genomen van het dossier en vastgesteld dat de effectieve leiding vandaag wordt waargenomen door de heer VERHELST.

Artikel 60 van de wet van 6 april 1995 stelt als voorwaarde voor de vergunning en het behoud van de vergunning dat de effectieve leiding van een beleggingsonderneming door ten minste twee natuurlijke personen moet worden uitgeoefend.

Tevens werd vastgesteld dat ondanks de meermalige verlenging van de hersteltermijn - uiteindelijk tot 30 september 2002 - de vennootschap er niet in slaagt de tweehoofdige effectieve leiding te herstellen. De vennootschap doet tijdens de maanden augustus en september 2002 geen enkele moeite om de diensten van de Commissie in te lichten over de stand van zaken aangaande de zoektocht naar een geschikte kandidaat. Pas op 30 september 2002 vernemen de diensten van de Commissie tijdens een telefonisch onderhoud dat de heer FESTJENS als kandidaat-afgevaardigd bestuurder van de vennootschap zal worden voorgedragen. Tijdens een onderhoud met de diensten van de Commissie (d.d. 1 oktober 2002) betuigt de heer FESTJENS zijn interesse doch verduidelijkt hij zich nog niet formeel geëngageerd te hebben. Hij vraagt enkele dagen bedenktijd om een duidelijk zicht te krijgen op de toestand van de vennootschap alvorens zelf een definitieve beslissing te nemen over zijn kandidatuurstelling.

Gelet op het feit dat de heer FESTJENS enkele dagen bedenktijd vraagt alvorens een definitieve beslissing te nemen over zijn kandidaatstelling om deel te nemen aan de effectieve leiding van een beleggingsonderneming, heeft de Commissie beslist de vennootschap, met toepassing van artikel 104 van de wet van 6 april 1995, een bijkomende termijn toe te kennen die verstrijkt op 11 oktober 2002 waarbinnen zij de nodige maatregelen moet voorstellen om de effectieve tweehoofdige leiding te herstellen door de aanstelling van een afgevaardigd bestuurder die in functie zal treden zodra de Commissie de kandidaat heeft goedgekeurd.

De Commissie wenst de vennootschap in te lichten dat indien tegen de vooropgestelde datum de maatregelen nodig om de effectieve leiding te herstellen niet werden genomen, zij zal beslissen om, met toepassing van artikel 104, §1, 4° van de wet van 6 april 1995, de vergunning geheel te herroepen.”.

1.9. Tenslotte schrijft de CBF de volgende brief aan verzoekster :

“Wij verwijzen naar ons schrijven van 8 oktober 2002 evenals naar uw schrijven van 11 en 14 oktober 2002.

Sinds eind april 2002 is de vennootschap actief zonder over de wettelijke vereiste tweehoofdige leiding te beschikken. Toen op 10 juni 2002 bleek dat hieraan nog niet verholpen was, werd door de Commissie dan ook beslist met toepassing van artikel 104 een hersteltermijn toe te kennen tot 19 juli 2002. Deze termijn werd een eerste maal verlengd tot 30 september 2002 en een tweede maal tot 11 oktober 2002.

De vennootschap diende voor 11 oktober 2002 de nodige maatregelen voor te stellen om de effectieve leiding van FORTUNAE PATER FAMILIAS te herstellen door aanstelling van een afgevaardigd bestuurder die in functie zal treden van zodra de Commissie de kandidaat heeft goedgekeurd.

De heer FESTJENS die als kandidaat werd voorgesteld, heeft de Commissie op 14 oktober 2002 evenwel op de hoogte gebracht dat hij na rijp beraad beslist heeft zich niet langer kandidaat te stellen als afgevaardigd bestuurder van de vennootschap.

De kandidatuur van mevrouw DOSSCHE die wij ontvingen op 11 oktober 2002 werd door de Commissie beoordeeld op grond van haar curriculum vitae en het onderhoud met de diensten op 17 oktober 2002.

Haar kandidatuur geldt als afgevaardigd bestuurder en zij wenst zich minstens voor drie jaar te engageren in de onderneming.

Mevrouw DOSSCHE heeft evenwel geen enkele ervaring opgedaan binnen een financiële instelling. De Commissie heeft in het verleden als uitgangspunt genomen dat passende ervaring veronderstelt dat minstens twee leiders deze ervaring moeten hebben opgedaan door de uitoefening van een professionele opdracht in de financiële sector. Zij moeten niet alleen commerciële en technische vaardigheden hebben verworven maar ook nuttige ervaring hebben opgedaan op het gebied van bedrijfsorganisatie en -controle.

Zij dienen vertrouwd te zijn met financiële verrichtingen en zij moeten onafhankelijk de verantwoordelijkheden kunnen dragen die rusten op hun schouders. Nuttige ervaring houdt bovendien in dat de betrokkenen een correct beeld hebben van de voor de beleggingsondernemingen geldende reglementering, en dat zij die spontaan kunnen vertalen naar de organisatie van de beleggingsonderneming zonder te wachten op een tussenkomst van de Commissie in dat verband (zie jaarverslag 1999-2000, blz. 58).

De Commissie heeft dan ook geoordeeld dat mevrouw DOSSCHE niet in aanmerking komt om de effectieve leiding van de vennootschap voor vermogensbeheer waar te nemen. Een kopie van het schrijven van de Commissie waarmee haar deze beslissing wordt meegedeeld, is als bijlage gevoegd.

De Commissie stelt dan ook vast dat de vennootschap niet de passende maatregelen heeft kunnen nemen om binnen de vooropgestelde termijn de effectieve tweehoofdige leiding te herstellen.

De Commissie heeft dan ook beslist om met toepassing van artikel 104, § 1, 4° van de wet van 6 april 1995 de vergunning van de vennootschap voor vermogensbeheer FORTUNAE PATER FAMILIAS NV te herroepen.

Als bijlage vindt u een kopie van het besluit van de CBF met betrekking tot het intrekken van de vergunning van FORTUNAE PATER FAMILIAS dat in het Belgisch Staatsblad zal worden bekendgemaakt.

Overeenkomstig artikel 107 van de wet van 6 april 1995 blijven de beleggingsondernemingen waarvan de vergunning is ingetrokken onderworpen aan boek II van de wet en de ter uitvoering ervan getroffen besluiten en reglementen tot de verbintenissen van de vennootschap ten aanzien van de cliënteel zijn vereffend.

In dit kader heeft de Commissie bovendien beslist met toepassing van artikel 104, §1, 1° van de wet van 6 april 1995 de heer Willy SERMON te benoemen als speciaal commissaris teneinde er over te waken dat de verbintenissen ten aanzien van de cliënteel en de correspondenten worden beëindigd.

Tegen de beslissing tot herroeping van de vergunning kan u met toepassing van artikel 104, § 2 van de wet van 6 april 1995 beroep instellen bij de Minister van Financiën, Wetstraat 12 te 1000 Brussel, binnen de drie werkdagen.

Kopie van dit schrijven wordt aan de speciale commissaris, de heer W. SERMON, overgemaakt.”.

1.10. Tegen voornoemde beslissing heeft verzoekster beroep ingesteld bij de minister van Financiën.

1.11. De minister van Financiën beslist op 9 december 2002 om het beroep ontvankelijk en ongegrond te verklaren in de volgende bewoordingen :

“(…)

Uit de mij bezorgde stukken en uit bovenvermelde hoorzittingen blijkt dat:

- artikel 60 van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs vereist dat de effectieve leiding van een beleggingsonderneming moet worden toevertrouwd aan ten minste twee natuurlijke personen die voor de uitoefening van hun functies de vereiste professionele betrouwbaarheid en de passende ervaring dienen te bezitten;
- de CBF verschillende termijnen toekende om de vennootschap toe te laten te voldoen aan artikel 60 van de wet van 6 april 1995: van 30 april 2002 tot 31 mei 2002, van 10 juni tot 19 juli 2002, een verlenging tot 30 september 2002 en een bijkomende, laatste termijn tot 11 oktober 2002;
- op het einde van elke termijn de vennootschap stelselmatig een nieuwe kandidatuur indiende (cfr. de kandidatuur van de heer FESTJENS en deze van Mevr. DOSSCHE), dit vanwege de CBF steeds een verlenging van de hangende termijn meebracht;
- de CBF zich hierbij steeds tegemoetkomend en welwillend toonde door enerzijds verder respijt te geven en anderzijds zelfs na het verstrijken van de laatste termijn nl. op 11 oktober 2002, de kandidatuur van Mevr. DOSSCHE nog te onderzoeken;
- de vennootschap er in geen enkele termijn in slaagde een door de CBF aanvaarde kandidatuur in te dienen;

- de sanctie van gehele herroeping die de CBF op 21 oktober besliste, een sanctie is waarvoor appellante tot drie maal toe uitdrukkelijk gewaarschuwd werd (bij brieven van 2 augustus, 17 september en 8 oktober 2002). In de veronderstelling dat de vergadering van de CBF vroeger dan de 21e oktober zou hebben plaatsgegrepen, zou er niet eens een schriftelijke mededeling met betrekking tot de kandidatuur van de heer Bauer in handen van de CBF geweest zijn (zijn curriculum vitae werd immers pas op 21/10/02, dag van de beslissende vergadering overgemaakt);
- het stelselmatig voorstellen van een nieuwe kandidatuur op het einde van elke hersteltermijn met als gevolg een nieuwe hersteltermijn als de kandidatuur niet in aanmerking wordt genomen, als een mechanisme naar voren komt. Dit mechanisme is reeds 6 maand aan de gang en in de veronderstelling dat de kandidatuur van de heer BAUER zou onderzocht worden en nadien verworpen, de appellante ter zitting reeds meedeelde een nieuwe kandidatuur in reserve te hebben waardoor het mechanisme verder zou in stand kunnen gehouden worden.

Hieruit volgt dat:

1. de vennootschap NV FORTUNAE PATER FAMILIAS niet beantwoordt aan de eisen gesteld bij artikel 60 van de wet van 6 april 1995 inzake de secundaire markten, het statuut en het toezicht op de beleggingsondernemingen, de bemiddelaars en beleggingsadviseurs omdat sinds eind april 2002 de effectieve leiding niet toevertrouwd was aan ten minste twee natuurlijke personen die voor de uitoefening van de functies de vereiste professionele betrouwbaarheid en de passende ervaring bezitten en dat aan deze toestand niet verholpen werd binnen de verschillende hersteltermijnen toegekend door de CBF, en dat
2. de sanctie van volledige herroeping een overeenkomstig de inbreuk gepaste sanctie is daar de andere sancties bepaald in artikel 104, §1 van de wet van 6 april 1995 nl. een speciaal commissaris aanstellen, de activiteiten van de vennootschap geheel of gedeeltelijk schorsen, de vervanging van bestuurders opleggen, in casu niet kunnen toegepast worden daar zij niet aangepast zijn aan de vastgestelde tekortkoming van tweehoofdige leiding en daarvoor ook niet bedoeld zijn daar al deze sancties een bestaande tweehoofdige leiding overeenkomstig artikel 60 van de wet van 6 april 1995 veronderstellen wat in casu niet het geval is.

Om die redenen verklaar ik het beroep ingesteld op 25 oktober 2002 door de vennootschap FORTUNAE PATER FAMILIAS NV tegen de beslissing van de CBF tot gehele herroeping van de vergunning ontvankelijk doch ongegrond.”.

Dit is de bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van de vordering.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de

drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde verzoekster aanvoert dat zij vanaf 10 december 2002 geen enkele verrichting in het kader van haar maatschappelijk doel meer kan uitvoeren en door de CBF onder zware druk komt te staan aangezien door de aanstelling van een speciaal commissaris de verbintenissen van verzoekster met haar cliënteel en met haar correspondenten spoedig zullen worden beëindigd;

Overwegende dat de eerste verwerende partij daarop in haar nota met opmerkingen antwoordt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niets wezenlijks wijzigt aan de rechtstoestand van verzoekster omdat de herroeping van verzoeksters vergunning alleen bevestigt dat zij niet beschikt over de tweehoofdige leiding;

Overwegende dat, aangezien verzoekster geen andere activiteiten uitoefent dan die welke het voorwerp zijn van de vergunning, haar voortbestaan onmiddellijk in het gedrang komt bij de herroeping van die vergunning; dat zij derhalve terecht de uiterst dringende noodzakelijkheid aanvoert;

Overwegende dat met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verzoekster onder meer inroept dat naast haar voortbestaan dat door de bestreden beslissing in het gedrang komt, de vertrouwensrelatie “met haar cliënteel volledig op de helling komt te staan” en dat dergelijke vertrouwensrelatie gelet op de aard van haar activiteiten “trouwens ook uiterst fragiel” is;

Overwegende dat aangezien hiervoor aanvaard wordt dat verzoekster het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aantoont, te dezen de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan doen ontstaan; dat immers het in het gedrang komen van het

voortbestaan zelf van verzoekster op zich een nadeel is dat moeilijk te herstellen is en een voldoende graad van ernst vertoont;

Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoekster in het eerste middel, tweede onderdeel, onder meer aanvoert dat de motivering in de bestreden beslissing artikel 104, § 1, van de wet van 6 april 1995 schendt doordat die motivering ervan uitgaat dat “de andere sancties bepaald in artikel 104, § 1 van de wet van 6 april 1995 nl. een speciaal commissaris aanstellen, de activiteiten van de vennootschap geheel of gedeeltelijk schorsen, de vervanging van bestuurders opleggen, in casu niet kunnen toegepast worden daar zij niet aangepast zijn aan de vastgestelde tekortkoming van tweehoofdige leiding en daarvoor ook niet bedoeld zijn daar al deze sancties een bestaande tweehoofdige leiding overeenkomstig artikel 60 van de wet van 6 april 1995 veronderstellen wat in casu niet het geval is”; dat de minister volgens haar op grond van voornoemde bepaling wel degelijk beschikt over de mogelijkheid om andere maatregelen te treffen;

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat artikel 104, § 1, van de wet van 6 april 1995 de mogelijkheid biedt om maatregelen te treffen “die effectief zijn ten aanzien van de vastgestelde inbreuken” en dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat de genomen maatregel de enige maatregel is die aangepast is aan de vastgestelde tekortkoming en dat “m.a.w. de redenen worden opgegeven waarom de maatregel wordt genomen nu die opgelegde maatregel de enig mogelijke toegelaten maatregel is die geen tweehoofdige leiding veronderstelt”;

Overwegende dat luidens artikel 104, § 1, van de wet van 6 april 1995 de toezichthoudende overheid bij de vaststelling dat een beleggingsonderneming niet werkt overeenkomstig de bepalingen van boek II van de genoemde wet en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten en reglementen, dat haar beleid of financiële positie de goede afloop van haar verbintenissen in het gedrang dreigt te brengen of niet voldoende waarborgen biedt voor haar solvabiliteit, liquiditeit of rendabiliteit, of dat de boekhoudkundige organisatie of interne controle ernstige leemten vertoont, een hersteltermijn vaststelt waarbinnen deze toestand moet worden verholpen en dat indien na afloop van deze termijn de toestand niet is verholpen de CBF een speciale commissaris kan aanstellen, voor een bepaalde termijn de

rechtstreekse of onrechtstreekse uitoefening van het bedrijf geheel of ten dele schorsen dan wel verbieden, de vervanging gelasten van bestuurders of zaakvoerders binnen een bepaalde termijn, en de vergunning geheel of gedeeltelijk herroepen; dat de bepaling van artikel 60 van dezelfde wet, luidens hetwelk de effectieve leiding van een beleggingsonderneming moet worden toevertrouwd aan tenminste twee natuurlijke personen die de vereiste professionele betrouwbaarheid en ervaring moeten bezitten, een regel is die valt onder de bepalingen van boek II van de wet van 6 april 1995; dat de verwerende partij in de motieven van haar beslissing ervan uitgaat dat de maatregelen bedoeld in artikel 104, § 1, 1°, 2° en 3°, van de wet van 6 april 1995, een tweehoofdige leiding overeenkomstig artikel 60 van de wet van 6 april 1995 veronderstellen zodat, bij afwezigheid van een tweehoofdige leiding, alleen de maatregel bedoeld in artikel 104, § 1, 4°, kan worden genomen en zij te dezen aldus niets anders kon doen dan de vergunning geheel of ten dele te herroepen; dat die zienswijze op het eerste gezicht artikel 104, § 1, van de wet van 6 april 1995 miskent; dat immers artikel 104, § 1, van de wet van 6 april 1995 de overige maatregelen vervat in 1°, 2° en 3° van voornoemd artikel 104, § 1, niet uitsluit in het geval van een inbreuk op artikel 60 van de wet van 6 april 1995 en dat op het eerste gezicht ook niet wordt ingezien waarom die maatregelen in dat specifieke geval niet zouden kunnen worden opgelegd; dat de motivering van de bestreden beslissing in dat opzicht gebrekkig lijkt en dat dit de rechtsgeldigheid van de beslissing aantast; dat het tweede onderdeel van het eerste middel in die mate ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De commissie voor het Bank- en Financiewezen wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Financiën van

9 december 2002 waarbij het beroep van de NV FORTUNAE PATER FAMILIAS tegen de beslissing van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen van 21 oktober 2002 houdende gehele herroeping van verzoeksters vergunning als beleggingsonderneming, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig december 2000 en twee, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.